

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Quinta Conclusio. Hæc spectra, illusiones, & nocturni tumultus in certis quibusdam locis contingunt, & non in alijs & ita plerunque loca & non personas sequuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

Quarta Conclusio. *Talia spectra, illusiones, tumultus & perturbationes nocturnae ut plurimum sunt à Demonibus.*

Conclusio constabit ex dicendis.

Quinta Conclusio. *Hæc spectra, illusiones, & nocturni tumultus in certis quibusdam locis contingunt, & non in alijs, & ita plerunque loca & non personas sequuntur.*

HANC Conclusionem tradit Didacus Co-
uarru. clarissimus Iurisconsultus lib. 4.
variarum resolutionum ca. 6. Probatur Con-
clusio. D. Grego. lib. 3. Dialogorum cap. 4. re-
fert, quod cum Datus Mediolanensis Episco-
pus caussa fidei exactus ad Constantinopoli-
tanam urbem pergeret, Corinthum deuenit.
Qui dum largam domum ad hospitandum
quereret, & vix inueniret, aspexit eminus do-
mum congruentis magnitudinis, eamq; sibi
præparari ad habitandum iussit. Et cum incolæ
loci dicerent, eum in ea habitare non posse,
quia iam multis annis eam Diabolus inhabi-
taret, & ideo eam vacuam remansisse: Episco-
pus Datus respondit. Ideo hospitari in do-
mo eadem debemus, si hanc spiritus malignus
inuasit, & ab ea hominum habitationem repu-
lit. Eam sibi parari præcepit, securusq; anti-
qui

qui hostis certamina toleraturus intrauit. Itaque intempestæ noctis silentio, viro DEI quiescente, hostis immensis vocibus, magnisque clamoribus cœpit imitari rugitus leonum, balatus pecorum, sibilos serpentum, porcorum stridores. Tunc Datus bestiarum vocibus excitatus, contra hostem magnis cepit vocibus clamare, dicens: Bene tibi contingit miser. Tu ille es, qui dixisti: Ponam sedem meam ad Aquilonem: & ero similis altissimo: Ecce per superbiam tuam porcis, & foricibus similis factus es, & qui imitari Deum indignè voluisti: Ecce ut dignus es, bestias imitaris. Ad quam eius vocem deiectione suam malignus spiritus erubuit, & eandem domum ad exhibenda monstra, quæ consueuerat, vltèrius nõ intrauit. Et postmodum domus fidelium habitaculum facta est, quia dum eam vnus veraciter fidelis ingressus est, ab ea protinus mendax spiritus atq; infidelis abscessit. Haud dissimile exemplum narrat Alexander ab Alexandro Iurisconsultus Neapolitanus lib. 5. genial. dier. cap. 23. Nota & vulgata res est, ait, ædes quasdam Romæ, quas ego incolui, euidentissimis ostentis ita infames vt nemo illas incolere ausus fuerit, quin assiduis umbrarum illusionibus, & tetrìs imaginibus, noctibus ferè singulis inquietentur, in quibus præter nocturnos tumultus, quos medio ferè noctis silentio audiebamus, & horrendos fremitus cum eiulatu,

G j

eiulatu,

eiulatu, striduloq; vocis sono, quibus lachry-
 mari, & tremere videbatur, speciem hominis
 squalida facie, vultu minaci, nigro corpore, &
 aspectu formidabili, nomen suum exprimen-
 tem, & opem implorantem cernebamus. Sed
 ne quis hoc fabulosum, aut commentitium
 putet, auctor est NICOLAUS TVBA, vir mul-
 tæ & expertæ fidei, qui cùm rei explorandæ
 gratia, cum nonnullis doctis iuuenibus, pri-
 ma facie ad nos aduentassent, cupido incessit
 animo, hæc quæ à me promebantur, vero te-
 stimonio experiri, & an vera essent, intueri.
 Et ne quid inexpertum relinquerent, noctem
 peruigilem egere mecum, vt rem notam ex-
 ploratamq; haberent, neq; eos opinio fefellit,
 Nam cùm incensis luminibus peruigiles sta-
 rent, haud procul hæc species dira, terribili-
 que facie & vultu tetro repræsentata est, quam
 ipsi tumultuari, & diris nos vocibus agitare
 videbant. Cumque omnia clamore & tumul-
 tu streperent, post multa oculorum ludi-
 bria tantum formidinis pauorisq; intulit, vt
 territi & trepidi vix mente incolumi satis con-
 starent, & cùm totæ ædes gemitu funesto mis-
 cerentur, singulisque cubiculis pestis illa im-
 portuna obseruaretur, dum propius accede-
 remus, illam retrocedere, & querula voce lu-
 men effugere cernebamus. Demum cùm mul-
 tū diuq; tumultuata fuisset, haud multò post,
 vbi multum noctis processit, visio illa omnis
 dilap-

dilapsa est. Sed præ cæteris, quæ ibi expertus sum, non omittam miraculum ingens, quod mihi planè vigilantibus maiore aliquanto trepidatione haud multò post obuenit. Nam cum tenebris obortis, cubiculi fores obserassem firma tera, iacerèq; in lectulo nulla adhuc quiete composita, lumine accenso, horribilem illam speciem foris iam tumultuari, & cubiculi fores manibus pulsare sentiebam. Nec multò post simulachrum illud opertis adlicitisque foribus, per commissuras & rimas in cubiculum se intromisit: quod sub lectulo meo iacens, cum Marcus alumnus & cliens meus, utpote qui è conspectu cubabat, tetra & dira facie aspiceret, pauore subito consternatus, luctu & gemitu omnia opplebat, ipsamque intromissam non sine formidine clamabat: Id quod mihi, cum clausum cubiculi ostium aspicerem, vix credibile videretur: interim dirum illud simulachrum, quod sub lectulo iacebat meo, manum & brachium portere, lumenq; quod iuxta erat, extinguere vidimus: Quo extincto, libellos & quicquid rerum erat, querula voce miserè, ac omnia euertere non destitit. Mox cum ad tumultum exciti socij, eò se contulissent, lumenque intromissuri obseruarètur vestibulo, interim ipsam, opertum cubiculi ostium manu aperire, & foras effugere vidimus. Erat enim ipse species, ut planè perspeximus, simulachro homi-

homi-

hominis nigerrimo non absimilis. Illud utiq; mirum fuerit, dignumq; memoratu, figuram illam, dum nobiscum sic luctaretur, cum fores cubiculi referasset, ab his, qui lumen intro misere, minimè cōspectam: sed cum primùm cubiculi fores exiuit, elapsam ex oculis, ilicò discessisse, & in auras euanuisse. Plinius lib. 7. Epist. Epistola ad Suram, recenset Athenis domum fuisse spaciosam, pestilentem tamen, & infamem; quod nocte sonus ferri, strepitus vinculorum longius primò, deinde proximè reddebantur, mox apparebat idolon, senex facie, & squalore confectus, proluxa barba, horrenti capillo, qui cruribus compedes, manibus catenas gerebat, quatiebatq;. Deinde ob terrorem spectri illius domus ab hominibus relicta fuit. Proscripta tamen extitit publicè, si quis emere aut conducere vellet. Athenoclorus Philosophus quidem, cui vitia domus comperta erant, eam conduxit. Cumq; noctis silentio animo ad scribendum intento, imaginem illam vidisset, minimè territus fuit, inò eam vocauit, & secutus est, donec in aream domus dilapsa, comitem deseruit. Philosophus signum loco posuit, & postero die magistratum adiit, defossoq; eius mandato loco, inuenta sunt ossa implicita & inserta catenis, quæ corpus æuo terraq; putrefactum nuda & exesa reliquerat vinculis, quibus ossibus collectis & publicè sepultis, domus postea ritè

con.

conditis manibus, spectris & terroribus liberata extitit. Sic etiam historijs proditum est, Tamesam Locrensiū Italiæ urbem à genio quodam mirificè perturbatam, ita vt ciues, quo eam pestem effugerent, sæpè patriam relinquere cogitauerint, donec responso Apollinis accepto, placare Dæmonem iussi sunt vnus virginis oblatione, quam in templo genio illi dicato deuouebant. Tandem Euthymi cuiusdam fortitudine & magnanimitate genius deuictus urbem reliquit. Hinc natum prouerbiū vt dicerent: Cauendum ne Temesius genius immineret. Meminere huius rei AElanus lib. 8. de varia historia, & Strabo lib. 6. & alij, quos refert Couarru. loco citato. Simile adfert D. August. lib. 22. de Ciuit. Dei, cap. 8. de quo infra. Sed & ipse noui domum Confluentiæ, in cuius superiori parte spiritus modicas motiones exercet, non fecus ac si frumenta mensuraret, ea modio imponeret, & effunderet, vt ante decem annos ipse audiui. Tanta autem erat motio, vt circa medium primæ in nocte è somno excitarer, & nescirem quid rei esset, imò iam diem aduentasse existimabam, & homines tum multum mensurando frumenta excitare. Vigilans verò & illusioni attendens, primam horam audiebam, nec tum cessabat spiritus, & sic cepi rem habere suspectam. Manè familiam domus interrogauit: dixerunt spectrum consueuisse sic facere, nihil etiam

etiam plus mali machinari. Imò frumenta & omnia in suo loco semper manere. Sed & aliã noui, vbi nocte solet dormientes quandoque inquietare, & si quasi insequi velint spectrum, retrocedit, vt de suo etiam refert suprà Alex. & si lumẽ adferatur, fugit. Occasione spectro- rum apud Iurisperitos difficultas mouetur, An liceat conductoribus à conductis ædibus migrare, ex eo quod huiusmodi spectris & tumulibus inquietentur, ita vt non teneantur soluere mercedem ab eo tempore, quo domũ inhabitãrunt. Et concludunt licitum esse, & pro hac parte semel atque iterum iudicatum fuisse in regio prætorio Granatensi Didacus Couarr. loco citato attestatur.

Sexta Conclusio. Quare huiusmodi perturbationes fiant in his locis, & non in illis, ratio certa non semper reddi potest.

COUARR. loco citato. Quia cùm Dæmones nihil operari possint sine permissione particulari Dei, cuius iudicia occulta sunt multa, iniusta nulla, vt dicit S. Augustin. li. 18. de Ciuit. Dei. Aliquando huiusmodi Dæmones mittuntur in pœnam peccatorum, aliquando ad exercitium: Aliquãdo ob causam aliquam occultam, quam nimis anxie inquirere non debemus.

Septi-